

CATALUNYA RELIGIÓ

#CATRELIGIOACASA

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DISSABTE 21 DE MARÇ DE 2020 | Número 75

PÀG. 4 | TARRACONENSE

Els bisbats suspenen misses
pel coronavirus

PÀG. 6 | OBITUARI

Mor el primer capellà per coronavirus
a Catalunya

PÀG. 11 | ESSLÉSIA VIRTUAL

#Preguemacasa

PÀG. 13 | ITÀLIA

Com viuen el confinament els catòlics?

PÀG. 16 | JOVES CONFINATS

Una pregària i un propòsit cada dia

PÀG. 21 | ENTITATS SOCIALS

Donar resposta malgrat el coronavirus

PÀG. 29 | OBITUARI

Mor mossèn Joan Aragonès, puntal
de l'arquebisbat de Tarragona

PÀG. 31 | CLARETIANS

Màxim Muñoz, nou delegat a Catalunya

Com es viu la missa sense comunitat? | PÀG. 7

EDICIÓ ESPECIAL PAPER EN OBERT

Mentre duri el confinament, Catalunya Religió editarem la versió setmanal en PDF en obert per facilitar la seva distribució.

Us convidem a fer-la circular entre les vostres comunitats o a imprimir-la per les persones que estan a casa i no es mouen en el món digital.

-Per rebre l'edició setmanal, apunteu-vos gratuïtament aquí:
<https://www.catalunyareligio.cat/butlletins>

-Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

L'edició mensual gratuïta impresa queda suspesa mentre duri el confinament per la crisi del coronavirus.

SUMARI

4-34 Actualitat

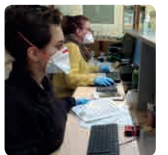
Els bisbats suspelen misses pel coronavirus
Mor el primer capellà per coronavirus a Catalunya
Com es viu la missa sense comunitat?
#Preguemacasa
Com viuen el confinament els catòlics a Itàlia?
Joves confinats: una pregària i un propòsit cada dia
Circumstàncies de pel·lícula? Missa per internet!
Les entitats d'acció social s'adapten per donar resposta malgrat el coronavirus
Les campanes tocaran cada dia a les 12 h pel coronavirus
Carta d'Omella sobre el coronavirus: "Testimonis d'entrega, de pregària i d'amor"
Planellas sobre el coronavirus: "Què en podem treure de positiu?"
Mor mossèn Joan Aragonès, puntal de l'arquebisbat de Tarragona
Màxim Muñoz, nou delegat a Catalunya de la província claretiana de Sant Pau

35 Panoràmica

Aquest any, la processó anirà per dins, per Ramon Bassas
Llum, aigua, mosquits, per Sergi d'Assís
Impressionat, per Jesús Renau

40 Recull de premsa

41 La setmana a les xarxes

Els bisbats suspensen misses pel coronavirus

Els bisbes de les deu diòcesis amb seu a Catalunya han anunciat la **dispensa** del precepte dominical mentre duri la situació de greu crisi sanitària actual. Se suspenen així les misses amb participació de fidels i els capellans faran la celebració tots sols, a porta tancada. Se suspenen també els actes devocionals i les exèquies es faran a l'entrada de l'església de forma simplificada, només amb les persones properes i seguint la normativa que ha establert el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya. Busquen frenar el contagi i evitar el col·lapse del sistema sanitari davant la pandèmia del Covid-19.

Els bisbes demanen mantenir, però, les esglésies obertes per a la pregària, seguint els protocols de prevenció esmentats. També proposen posposar a més endavant la celebració dels sa-

graments i **seguir** els oficis per televisió, ràdio o internet, i intensificar la pregària i la caritat. Un seguit de mesures d'acord a l'estat d'alarma que divendres 13 va anunciar el govern central.

Aquests són els comunicats dels bisbats que s'han pronunciat en aquest sentit:

- Comunicat del bisbat de Sant Feliu
- Comunicat del bisbat de Vic
- Comunicat del bisbat de Solsona
- Comunicat del bisbat de Tortosa
- Comunicat del bisbat de Terrassa

- Comunicat de l'Arquebisbat de Barcelona

- Comunicat de l'Arquebisbat de Tarragona

- Comunicat del Bisbat de Lleida

- Comunicat del Bisbat d'Urgell

I aquí podeu llegir la **nota de la Conferència Episcopal Tarraconense**:

Davant l'augment de contagis pel coronavirus i, seguint les indicacions de les autoritats sanitàries, per contribuir a la protecció de la salut pública, els Bisbes de les 10 Diòcesis amb seu a Catalunya DISPOSEM les següents mesures d'urgència que regiran des del dia d'avui:

1. Tots els fidels de les 10 Diòcesis amb seu a Catalunya queden dispensats del precepte dominical mentre duri la situació de greu crisi sanitària actual.

2. A causa de la situació totalment excepcional que estem vivint, des del dia d'avui queden suspeses totes les celebracions de l'Eucaristia

amb participació de fidels, també la dominical.
3. En ordre a les exèquies, que en diàleg amb les famílies, se celebrin de forma simplificada i els funerals es posposin per a més endavant.

4. Altres celebracions sacramentals, amb prudència pastoral, es posposaran per a més endavant.

5. Serà bo mantenir les Esglésies obertes, en la mesura del possible, i que s'atengui amb caritat pastoral els malalts i les persones angoixades.

6. Resten en vigor les disposicions que cada Bisbe ha donat ja per a les seves respectives Diòcesis.

7. Demanem a tots els fidels que intensifiquin l'oració i mirin de seguir la Santa Missa a través de la televisió, de la ràdio, o internet, pregant Déu que ens alliberi d'aquesta pandèmia, per intercessió de la Verge Maria.

Tarragona, 14 de març de 2020

Mor el primer capellà per coronavirus a Catalunya

Aquest divendres ha mort el primer capellà de Catalunya per coronavirus. Mossèn **Joan Cuadrench**, capellà diocesà i rector als barris del Verdum i de les Roquetes de Barcelona, tenia 78 anys. Fa deu dies l'arquebisbat de Barcelona va informar que el mossèn havia donat positiu de Covid-19 i que s'havien aplicat els protocols de sanitat per aïllament de les persones que hi havia tingut contacte.

Joan Cuadrench i Aragonès era rector de les parròquies de Sant Sebastià i Santa Maria Magdalena. Va ser vicari episcopal amb l'arquebisbe **Lluís Martínez Sistach**, coordinador de les parròquies de la zona nord de la ciutat de Barcelona, i arxiprest de Trinitat-Roquetes. Com s'ha disposat amb motiu de la crisi del coronavirus, el funeral se celebrarà quan finalitzi el confinament.

La seva trajectòria pastoral està vinculada a la vida parroquial en barris perifèrics i populars: a Badalona, a Llefià i al Pomar, i a can Palet de Ter-

rassa, fins el 2001, que va ser nomenat rector de Sant Sebastià de Barcelona.

Persona molt arrelada al país i defensor de la llengua i la cultura catalana, va combinar-ho amb una forta dedicació social. A Roquetes va impulsar la creació del DISA, servei de distribució d'aliments per a famílies necessitades. Estava vinculat al grup de capellans obrers de El Padró. També havia promocionat el treball conjunt entre les parròquies i els capellans del barri. Se'l coneixia com a home d'empenta i caràcter, de vida austera i molt estimat pels feligresos.

Amb 78 anys continuava plenament actiu, fins i tot amb iniciatives amb joves com el Cateclub. També dedicava moltes hores a l'atenció a les persones i la visita als malalts. Darrerament havia impulsat la reforma de l'edifici de la parròquia, que no podrà veure finalitzada.

Com es viu la missa sense comunitat?

Primer diumenge amb **dispensa dominical**, vol dir primer diumenge sense misses. Cas insòlit, mesura extrema. I tot un repte per aquells que com a missió central tenen l'acompanyament pastoral d'una comunitat. Com han viscut els preveres i els fidels celebrar missa sense comunitat? A continuació una petita mostra de testimonis.

La religiosa del Sagrat Cor, **Teresa Gomà**, explica que la seva comunitat viu a Pau Alcover. Habitualment van a misses diferents, per compromisos pastorals o obligacions familiars. Aquesta vegada, afirma, "vam coincidir davant la televisió a les onze per compartir la celebració de la comunitat benedictina de Montserrat. Érem dues comunitats unides en la distància... i en comunió a moltíssima altra gent que per ràdio o televisió seguia la mateixa missa".

Creu que aquesta situació feia que l'Església "ampliés el seu espai, molt més enllà de les parets del temple on els monjos compartien presencialment l'eucaristia. Va ser una experiència nova, diferent, no volguda... però que ens va enriquir i ens va oferir una oportunitat nova. Les circumstàncies que ens toca viure no ens han de fer perdre l'horitzó de la comunió en la

fe i l'esperança amb tantes altres persones. En la distància, més enllà de les parets de la casa de cadascú, tots, sense excepcions, necessitem sentir-nos acompanyats. La missa compartida hi va ajudar de manera ben concreta”.

El provincial dels caputxins, **fra Eduard Rey**, explica que al convent de Pompeia cada dia resen al matí, al migdia i al vespre, però que no solen tenir missa comunitària, perquè atenen tres misses al convent i dues a fora. Aquests dies, suspeses totes aquestes misses, la celebren junts cada matí amb les laudes, afegint-hi la intenció pel coronavirus que va enviar la Conferència Episcopal.

Rey a les seves xarxes socials ha reconegut que cada vespre, a les seves comunitats “fem memòria dels frares difunts. Impressiona veure quants van morir del contagi servint els empestats en altres segles. Per això es fa estrany que ara ens diguin que el millor que podem fer pels altres és #quedatascasa”. Però, reconeix, “són altres temps, i la cura dels malalts no és cosa d'espontanis que només fariem nosa, sinó de professionals, que s'estan guanyant a pols els aplaudiments que la gent els dedica”.

El caputxí creu que potser als frares, i a molts altres cristians, “el que ens toca en aquests dies de confinament és recuperar la fe en la pregària, revifar la convicció que resar ajuda, és efectiu, és guaridor, que allà on no poden anar les mans, s'hi arriba misteriosament per la fe”.

Maria Manonelles, a través de la nostra crida a xarxes socials, explica que quan el mossèn de la tele ha manat donar la pau, ella li ha donat la pau al seu gat Santiago a la seva caravana. La directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació i Cultura, **Miriam Díez**, també ha expressat el seu testimoni a les xarxes afirmant que s'ha connectat a través de la missa on-line per Twitter a la parròquia de Sant Jaume de Salt. “Una experiència positiva i rara, que apareguessin comentaris al xat o emoticones era insòlit, però al mateix temps enriqueix la participació i comunió”.

El rector de Sant Julià de Lòria, **Pepe Chisvert**, afirma que el fet de no tenir persones físicament presents a la celebració no vol dir que la comunitat no hi sigui viva i present. En el seu cas, explica, “prenc aquest moment com una quaresma diferent i de recés personal. Aquí a

Sant Julià de Lòria, el fet de fer cada dia la Missa per televisió sempre ha estat una oportunitat pastoral i un servei a la comunitat, als malalts que són a casa, al malalts que segueixen la Missa des de la seva habitació a l'hospital Nostra Senyora de Meritxell d'Andorra o des de les diferents residències del país”.

Ara més que mai, reconeix, que vivim aquest moment de pandèmia, i tot seguint les recomanacions de les autoritats sanitàries, “la nostra petita col·laboració és la retransmissió de la missa per TV i transmetre vida i esperança”.

La catequista de Montblanc **Dolors Mestres** expressa que aquest diumenge “va ser estrany no poder anar a missa com acostumo a fer cada diumenge”. Participar a la missa per la televisió, reconeix, “em va recordar quan ho feien les meves àvies quan ja eren grans i no hi podien anar”.

És un bon recurs per a gent gran i/o malalta, afirma, però que el que més troba a faltar veient la missa per la televisió “és el contacte amb la gent de la parròquia, les mirades còmplies, els somriures, les encaixades de mans

o els petons donant-nos la pau". Per sort, diu, "un grup de catequistes vam quedar per fer una videoconferència en grup i, a part de xerrar de com va tot, vam fer una mica de pregària. Hem quedat en anar-ho fent mentre duri el confinament, perquè en aquests moments difícils, cal cuidar molt la nostra vessant espiritual".

El rector de Sant Vicenç de Sarrià, **Salvador Bcardit**, explica que viu en una petita comunitat de quatre preveres. Celebren la missa, de bon matí, ells i un seminarista. "Una experiència inèdita que ens permet viure-la potser encara amb profunditat". Reconeix que "troben a faltar els nostres fidels, però l'oferim per tots ells i pels que més pateixen la crisi sanitària. En acabar, obrim l'església, de bat a bat, per qui vulgui venir a pregar".

El diaca a Bellver de Cerdanya, **Josep Montoya**, junt amb la seva esposa **Conxita Salvadó**, reconeix que com a diaca missioner al Pirineu, el no poder acompanyar aquest cap de setmana a cap comunitat i cap poble "ha estat trist, molt trist". Amb la sensació, afirma, "d'haver abandonat el ramat. Amb un xic de sentiment de culpa

del pastor que marxa quan sembla que el llop s'acosta al pla on tinc les meves ovelles".

Estan com no, a disposició per a poder portar la comunió a casa de qui ho pugui demanar, o acompanyar en el que fos necessari. La realitat, explica, "és que la inactivitat per a tot plegat em portarà aquestes setmanes a una major pregària personal i potser a tenir més relació telefònica amb els padrins i famílies de les parròquies".

El rector d'Arenys de Munt i Arenys de Mar, **Joan Soler**, explica que aquest diumenge hem viscut una situació realment dolorosa, perquè el moment principal de la setmana, "que és la celebració de l'eucaristia dominical, s'ha hagut de fer sense comunitat present". Un, afirma, "que sempre té el desig de convidar a la gent a venir, ara es trobava que havia de dir a la gent: Quedeu-vos a casa. Cal dir, però, que vam celebrar l'eucaristia retransmesa per la ràdio. I tot i que estava gairebé sol a l'església em sentia unit espiritualment amb tot el poble. Crec que ha estat un moment important per a molts de creients per prendre de nou consciència del gran do que és l'eucaristia".

Reconeix que té ganes que passi aquest confinament i, "en una església plena a vessar, escoltar com el poble diu a Jesús 'Eucaristia: Com t'havíem trobat a faltar!'".

El rector de les parròquies de Sant Joan Evangelista i Santa Maria del Gornal, Bellvitge, **Miquel Cubero**, explica que "la nostra gent és gran, no són de noves tecnologies". Això ha fet que aquest dilluns s'hagi passat una hora al telèfon "saludant parroquians que visitem i altres que estan malalts".

El rector de la Sagrada Família, **Josep M. Turull**, ha explicat a les **seves xarxes socials** que la missa de diumenge l'ha celebrat a l'altar de Sant Josep de la cripta de la Sagrada Família, i que al patró de l'Església li ha demanat "que la protegeixi a ella i a tota la humanitat en aquest moment de tanta dificultat".

El responsable de la parròquia de Santa Maria de Llerona, el diaca **Josep Maria Fernández**, ha adreçat un **missatge en vídeo** a la comunitat cristiana del poble en el primer diumenge en què no s'ha celebrat la missa. "Agraeixo molt sincerament l'esforç que tot el poble de Llerona

i altres poblacions esteu fent per apaivagar i eliminar el coronavirus", ha dit. També ha aprofitat el missatge per recordar els recursos que hi ha per seguir la litúrgia de les hores des de casa o pregar en família.

El mediàtic franciscà, **Carlos Fuentes**, també ha fet una crida a les **xarxes socials** per demanar a la gent que es quedi a casa i no vagin a missa. Ofereix via Facebook la missa.

A la comunitat de jesuïtes de Lleida, celebren cada dia l'eucaristia els cinc religiosos que són a casa. "Una eucaristia en comunió amb la humanitat en hores incertes, en comunió especial-

ment amb la comunitat parroquial, privada d'eucaristia", diu el jesuïta **Alexis Bueno**. Descriu la situació amb estranyesa: "Novetat, incertesa, impotència, no saber si fas prou o massa poc", apunta. Considera que "la mesura de la supressió de totes les misses és una mesura més entre tantes, però remarca el caràcter d'emergència i gravetat" i és conscient que "estem davant d'un fenomen nou".

En aquest context, afirma que "la comunitat parroquial no es pot trobar, no es pot veure, abraçar ni compartir directament el que està vivint" i reconeix que "ens trobem com mutilats, sense alarmismes, però preocupats i

separats". Dissabte va enviar l'homilia per correu electrònic i va rebre respostes ben sentides: "Que bé que va sentir-se comunitat en aquests moments!". Amb tot, es pregunta "què n'aprendrem com a societat i com a comunitat eclesial". I això li fa pensar en una senzilla pregària de **Tomàs More**: "Senyor, en aquesta hora incerta et demano només tres coses: paciència per suportar les coses que no puc canviar; valentia per canviar les coses que sí puc canviar; intel·ligència per distingir entre unes i altres".

#Preguemacasa

La llista d'iniciatives per mantenir l'Església oberta no para de créixer. La majoria de parròquies han restringit els horaris d'obertura dels edificis, d'altres han tancat. Però la comunitat cristiana continua activa. Tan bon punt es va demanar a la població quedar-se a casa per evitar nous contagis per coronavirus, s'han multiplicat els recursos per internet per no abandonar la pràctica religiosa. La crida 'Preguem a casa' n'és un exemple. Circula per xarxes socials amb l'etiqueta #preguemacasa -a [Twitter](#), [Facebook](#) o a [Instagram](#)- com a contrapès a l'aturada de litúrgia pública a les parròquies. I, alhora, és una motivació a la pregària en aquest nou context de crisi sanitària. S'està configurant tota una Església virtual que, lluny de paraitzar-se pel confinament, mostra el neguit de moltes persones per mantenir activa la fe personal i comunitària. Ja ho hem vist amb com s'ha viscut **primera missa sense comunitat** aquest diumenge.

A Catalunya Religió hem considerat oportú reorientar el nostre **servei d'agenda**. Durant aquest temps excepcional, informarem aquí dels nous esdeveniments no presencials. A l'agenda publicarem els detalls sobre quan està prevista cada retransmissió i per quins canals.

Llistem a continuació algunes de les propostes d'aquesta nova Església virtual que s'han activat aquests dies ([Aquí](#) en trobareu més en forma de llistat que anem ampliant):

-La comunitat de jesuïtes de la Cova Sant Ignasi de Manresa ofereix **un vídeo diari a l'entorn del relat de l'Èxode**. El jesuïta **Xavier Melloni** proposa convertir el confinament en una ocasió de fer un camí cap endins de forma col·lectiva.

-Desenes de capellans han començat a dir missa per streaming via Facebook o Youtube. Entre d'altres, **Joan Àguila** des de la **parròquia de Sant Joan de Valls**; **Emili Marlès** des del **Monestir de Sant Cugat**; també dels mossens de l'**arxiprestat de Reus**; **Jordi Callejón** des de la parròquia de Sant Jaume de Salt per **Twitter**; **Josep Mateu**, per **Facebook** i per **Instagram** des de Sant Jaume de Riudoms; també ha habilitat expressament un **canal a youtube** la basílica de Santa Maria de Vilafranca, en què celebren la missa porta tancada **Jordi Tres** i **Xavier Aymerich** des de la capella del Santíssim.

-El Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC) posa a dispo-

sició un **nou recurs per a les famílies amb fills**, adaptat a l'espai de casa, per comprendre i viure l'Evangeli del diumenge.

-**Guia per fer pregària des de casa**. El Secretariat Interdiocesà de Joventut publica, cada dia, el recurs *Fent camí*. Es tracta, diuen, d'una "experiència de pregària i comunió" per a joves de parròquies, escoles i moviments.

-**Visites espirituals a la Mare de Déu**. El delegat diocesà de Litúrgia de l'arxidiòcesi de Tarragona, **Rafael Serra**, ha preparat un seguit de pregàries a la Mare de Déu. "Invoquem la protecció de la Mare de Déu sobre cada lloc, sobre el país, sobre el món", diu.

-L'Editorial Claret ofereix la versió prèmium de l'aplicació **'La Missa de Cada Dia'** de forma gratuïta durant un mes. Amb els textos litúrgics per a totes les celebracions eucarístiques del missal, comentaris sobre els textos bíblics i també durant aquests dies al web i l'app hi afegeixen una Lectio Divina **diària**.

-El **Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona** ha posat en obert les seves publicacions peri-

òdiques. Són les revistes: *Missa Dominical, Litúrgia y Espiritualidad, Galilea.153* i *Phase*.

-**Repic de campanes i pregària de l'Àngelus**. Cada dia a les 12 h les esglésies fan repic de campanes "en solidaritat amb tots els confinats a les seves llars i per agrair l'entrega de tots els qui generosament treballen per atendre i combatre la pandèmia del coronavirus Covid-19".

-**Pregar en temps de pandèmia**. Les delegacions de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense han traduït aquest Subsidi litúrgic de la Conferència Episcopal Italiana.

-**Recursos pastorals COVID-19**. El departament de pastoral de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya també ha obert un recull de recursos pastorals per aquests dies.

També hi ha nombroses iniciatives de caire espiritual o d'acompanyament que circulen per WhatsApp. Per exemple, el capellà **Xavier Morlans**, de la parròquia de Santa Anna, envia cada dia un **missatge** "Des del confinament".

Com viuen el confinament els catòlics a Itàlia?

Des de primers de març els italians viuen el confinament com a mesura de prevenció contra el Covid-19. Esglésies tancades, misses i funerals suprimits, limitació de moviments permesos. Les xarxes socials van plenes de recursos i enginyers per sobreviure a una situació excepcional i també per seguir vivint la fe malgrat les limitacions. Hem parlat amb **Marc Carroggio**, membre de la Prelatura de l'Opus Dei que fa vint-i-dos anys que viu a Roma.

“Estic bastant sorprès de com els italians en moments de dificultat extraordinària sempre donen el millor de si mateixos”, afirma Carroggio. Les directrius s'estan complint amb seriositat i, “tot i que el poble italià té fama d'anàrquic”, relata, en aquests moments “tothom va a l'una, amb tranquil·litat i calma”.

La situació que fa dies que viu a Itàlia tot just la comencem a viure a Catalunya. “Quan tu vas pels carrers no veus ningú excepte als supermercats on tothom fa una fila, passant d'un a un i a un metre de distància. Només estan oberts els supermercats i les farmàcies, els llocs de primera necessitat que es diuen”, explica Carroggio.

Amb les parròquies, però, hi ha hagut una cosa interessant. Dimecres passat va sortir un decret del Vicari de Roma demanant que es tanquessin totes les esglésies i, dos dies més tard, divendres, es va modificant dient que les activitats es mantenien molt restringides i que es prohibia obrir les esglésies que no són parroquials. Les parròquies que tenen cura d'ànimes havien d'estar obertes. "Potser ha estat petició directa del **papa Francesc**", puntualitza Carroggio. De fet, explica, la seva parròquia, santa Eugènia, sí que ha estat tancada força dies per complir les directrius però fa pocs dies que ha tornat a obrir, respectant totes les mesures. "De fet els capellans ja estaven portant la comunió als malalts".

I com s'ho fan els catòlics a Roma per seguir pregant i vivint la fe? Caroggio relata moltes iniciatives de gent que s'està ajuntant per Internet per resar el rosari o seguir compartint la vida. Ell mateix, com a membre de la Prelatura de l'Opus Dei, té habitualment un cop per setmana una formació conjunta, els cercles de formació que anomenem. Ara comencen a fer-ho online, a través de Youtube Live. "És una altra manera, però és moment de retrobada, veus com està la gent, és bonic". El mateix objectiu

ha tingut la retransmissió de la missa del Papa, "una missa que segueix molta gent".

La situació extraordinària de confinament també ha aportat coses molt boniques. A l'edifici del davant de casa seva, explica Carroggio, hi ha un noi que cada dia va a comprar les coses que la gent gran del lloc necessita i li demana. I també des de les parròquies s'està promovent molt tenir cura de la gent gran.

"La cosa més sorprenent per a mi aquí, després de 22 anys a Roma, és el silenci; obres la finestra i silenci. És bastant increïble, és com un recés de tota la ciutat, impressionant". També tens més temps per xerrar amb la gent per telèfon, afirma, i les parròquies hi estan ajudant en això.

A Itàlia, reconeix, "les parròquies tenen una marxa més potser que a Catalunya". Tenen moltes iniciatives, "són llocs d'agregació natural, amb molta vida cultural, molta més de la que jo havia viscut a Catalunya o Pamplona". També a casa nostra s'hi fan coses, afirma, però a Roma "tenen molta força d'activitats juvenils i gent gran, sopars, concerts... això ara es nota perquè són les que porten la iniciativa.

A nivell pràctic litúrgic, relata, "s'estan fent els enterraments al cementeri, amb el capellà, però suprimint els funerals". És dur, reconeix, "no hi ha la missa de funeral, ni missa de diumenge". Des de la diòcesi de Roma, però, estan intentant animar la gent a viure el moment de forma espiritual.

Carroggio creu que la velocitat amb la qual s'ha produït tot justifica de sobres aquestes mesures dures. "Aquí cada malalt ho contagia a tres persones, la mateixa ràtio que a Espanya ara, ja que esteu deu dies darrere i nosaltres encara no estem notant els efectes del confinament, i hem superat fa dies el miler de morts".

Amb aquesta situació tan preocupant, recorda, és necessari utilitzar el sentit comú. "A una persona vulnerable l'obligació dominical no l'afecta. L'Església aquí el que ha anat fent és seguir les ordres del govern italià".

Les esglésies a Itàlia estan obertes, només les parroquials, però s'ha d'estar a un metre de distància. S'estan buscant fórmules alternatives, com resar el rosari online, retransmetre la missa, o enviar-se la comunió espiritual.

L'almoïner del Papa, per exemple, organitza també una adoració eucarística online. "És un equilibri, però és una situació extraordinària, tancar les esglésies no s'havia fet mai perquè en el passat quan es tenia constància de malalties o alguna pandèmia la gent anava a les esglésies a pregar".

Ara et diuen 'prega, però fes-ho a casa'. És, segons Carroggio, "una manera també de descobrir la dimensió més personal de la fe i de valo-

rar més la perspectiva comunitària que ara no podem tenir".

Com a consell, "continuar utilitzant el sentit comú, no culpabilitzar ningú amb les decisions, i recordar que no és tan dur el que se'ns demana, uns dies d'aïllament per poder estar junts una altra vegada".

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Joves confinats: una pregària i un propòsit cada dia

Un recés total. Així descriu la situació que vivim el director del Secretariat Interdiocesà de Jovenutut de Catalunya i Balears, **Josep Mateu**. Des del SIJ han creat un recurs de pregària perquè els joves visquin el confinament des de l'experiència cristiana. El material es titula *Fent camí* i consisteix en una breu fitxa de reflexió, amb una cançó, l'evangeli del dia, unes preguntes senzilles i un propòsit. També fan una crida diària **des d'instagram**. En aquesta entrevista analitzem dificultats i oportunitats de l'acompanyament de la fe en aquestes circumstàncies.

A la presentació del material demaneu "afrontar la situació que ens toca viure amb actitud de jove cristià!". Com és aquesta actitud?

La intenció és que no es visqui aquest temps amb desídia, passotisme, desengany, ni tampoc amb una actitud de perdre el temps, sinó amb una actitud de créixer. És una oportunitat per recapacitar, per repensar, per refer coses que al dia a dia ens passaven de llarg. Sigui pels estudis, per l'activitat, pels calendaris tan atapeïts. És un canvi de xip aprofitant també la **lectura de la quaresma**. Ens aturem, reflexionem i mi-

rem què és el que Déu ens vol dir, també com a jove.

No cal esperar a que s'acabi la quaresma per posar-les en pràctica.

No, exacte. Les preguntes que fem al final de la pregària és perquè les contestin amb el seu dia a dia a casa. Ara. I després ja són actituds que queden per a ells.

Fent camí és un material de quaresma que teníeu mig embastat i que heu accelerat aquests dies?

No, però ens va semblar que era una oportunitat, amb la mateixa reflexió que ens fem a la parròquia: com podem mantenir una mica el vincle aquests dies, perquè no sigui tallar les activitats i les celebracions. Ens va semblar que aquesta era una manera, que si la vas fent cada dia, per aquells que en tinguin ganes, o el desig, que puguin fer aquesta pregària a casa. És una manera també d'introduir la quaresma. Fer-ho cada dia és com una goteta constant. Si ho fas un cop cada setmana pot ser molt espaiat. En canvi així, un propòsit i una pregària de cada

dia els pot ajudar a ells i també, per animadors i catequistes, és l'excusa per mantenir el contacte. I de forma molt oberta.

Com funciona la distribució del material?

Des del SIJ fem arribar el material a les delegacions i als bisbats, hi ha un correu en què es pot demanar per rebre-ho. En tres dies tenim gairebé cent persones que han demanat que els ho enviem. També molts catequistes ho fan servir. Amb la idea que duri mentre hi hagi el confinament. Aquí la gràcia és la xarxa: el que fa cada parròquia, cada col·legi, cada grup. Però és molt difícil avaluar-ne l'impacte, l'abast. Sí que hem rebut respostes en agraïment a la iniciativa. A la meua parròquia, per exemple, hi ha animadors contents perquè han tingut interacció amb els joves i d'altres que, com amb tot jove o adolescent, hi ha silenci administratiu. Només que hi hagués un a qui això li servís, benvingut sigui.

També demaneu superar aquesta situació amb esperança. Però hi ha molts motius per capficar-se i patir, i la tendència pot ser pensar que anem cap al desastre absolut. Què dieu als joves per revertir aquest pensament?

Si mirem les notícies i les xarxes, massa vegades això sembla un cataclisme, i tots estem imbuïts en una espiral de negativitat. Ells mateixos a casa seva potser també viuen situacions complicades, amb els pares, la família, la feina... Estan sotmesos a molta pressió en la xarxa familiar. La intenció és que el jove tingui aquest temps per a Déu i per a ell, que es trobi amb si mateix, que això l'ajudi a trobar la pau davant d'aquesta situació. Una mica perquè el que el jove pugui aportar a la seva realitat familiar i a ell mateix sigui aquesta pau que només Déu dona. Per això és tan important el vincle: amb el seu animador, el mossèn o catequista, perquè sinó es pot sentir una mica sol, orfe. Segurament de forma inconscient. Les fitxes volen ser un acompanyament. Amb la distància és difícil: serà via whatsapp o via skype, però almenys que hi hagi l'eina per fer-ho.

Diu que tampoc no sabem quina situació viuen els joves a casa. Com poden ajudar els adults a que facin aquest treball? Què passa si la fe a casa no és compartida?

Això ja passa en el dia a dia, quan els joves venen als col·legis, les parròquies i els centres.

Moltes vegades els pares ja no comparteixen la fe. Però ells venen. Potser els pares consideren que és una cosa positiva, ells mateixos s'hi troben a gust o hi troben altres amics. No ha de grinyolar, al contrari. Precisament és el seu testimoni: vosaltres que els podeu acompanyar, no deixeu sols en aquests moments als vostres fills. Si setmanalment respecten que vinguin, en el seu dia a dia també poden respectar que els fills trobin eines per afrontar i superar aquest moment. Si els ajuda a canviar una mica l'actitud, això ajuda directa o indirectament a les famílies a canviar amb la fe i també què pensen de l'Església.

Mirem la predisposició dels joves a la pregària. La reclusió ens hauria de portar al silenci i estem veient que no és ben bé així. Alguna pista que els ajudi a que això sigui un treball efectiu?

Ara a instagram hi ha gent que fa desafiaments i tothom està nominat. Lligat amb això, i unit a la pregària, intentem que hi hagi un propòsit

cada dia. No tenim la certesa que això ajudi a transformar-se, però si això és una cosa diària, amb coses molt senzilles podem fer que alguna cosa interior es remogui. Al final la quaresma és això. I que això t'ajudi a fer un canvi en la immediatesa, però també un canvi de vida en el futur. Ara estem veient molta efervescència de moltes iniciatives. Això després continuarà? Quan hi ha gana es tracta d'oferir aliment.

Sí que han sorgit moltes iniciatives per portar la pregària a casa...

Aquesta capacitat de resposta és un símptoma de la vitalitat de l'Església. Jo estic esperançat. Penso que és un moment de crisi, però també d'ajuda. Amb els joves, sempre hem de trobar aquest temps que mai no tenen, ni tenim! Ara podem ajudar-los a que sigui un temps d'interioritat i de reflexió, ni que siguin cinc minuts al dia.

La pregària necessita silenci i soledat, però en aquesta invitació els dieu "proposa't

un espai i un temps al dia per no estar sol". És aquest vincle amb l'adult que els acompanya, però també amb Déu, s'entén.

Ells, com nosaltres, estan tot el dia connectats a les xarxes. Ara més que mai, les xarxes treuen fum. I en aquest sentit no estan sols. Però quan ens afrontem davant dels problemes, que són molts, que ens afecten a nosaltres o als qui tenim al costat, hi ha una solitud molt fonda, que no és física, sinó que és interior. Aquí com a creients només hi ha una resposta, que és Déu. Ens assegura no sentir-nos ni saber-nos sols. Per això quan els enviem el *Fent camí* és perquè sàpiguen que hi ha algú al costat, ni que sigui de forma indirecta, i que també hi ha molts altres joves a Catalunya que estan fent la mateixa experiència també de pregària. Som molts els que aquests dies també preguem, estem amb nostre Senyor i intentem fer algun canvi. Que això no sigui un confinament per enfonsar-se, sinó un confinament per ajudar-nos a créixer.

Circumstàncies de pel·lícula? Missa per internet!

“Quan les circumstàncies són de pel·lícula, viu-les des d’una pantalla!”, apunta **David Cortals** de la parròquia de Sant Jaume de Salt. Té 46 anys i se sent orgullós de pertànyer a una església que “per fi s’enfronta als reptes amb els mitjans que la tecnologia ens posa a l’abast”. És una de les reflexions que ens han fet arribar sobre la primera missa que diumenge va compartir per internet aquesta comunitat cristiana del bisbat de Girona.

“És especialment en els moments difícils que reconforta saber que Jesús ens surt a l’encontre”, apunta Cortals. Diu que l’evangeli de la samaritana li va semblar “providencial per la situació”. I conclou que “l’amor de Crist no es confina!”. Unes impressions que se sumen al que d’altres lectors han explicat sobre **com es viu la missa**

sense comunitat. Però aquesta vegada mirem el cas concret d’una retransmissió per Twitter.

El rector de Sant Jaume de Salt, **Jordi Callejón**, es va avançar diumenge a una iniciativa que feia temps que estudiaven a la parròquia: retransmetre la missa per internet. Per **xarxes socials** va anunciar que oferiria aquest recurs virtual “mentre duri el confinament”.

Proximitat malgrat la distància

El rector reconeix que ha estat “un diumenge estrany” i el qualifica de “diferent i buit”. Malgrat tot, entre la missa en castellà de les deu i la missa en castellà de les dotze, va aconseguir prop de nou-cents connexions. I ha rebut molts comentaris positius de l’aquesta experi-

ència virtual. La majoria assenyalen la paradoxa de sentir proximitat, tot i la distància.

“Sents com si fossis allà, vius la missa més a prop, malgrat les circumstàncies”, explica **Marta Carrilero**, de 17 anys. En el cas de **Silvia Lomas**, de 45 anys, va seguir les dues retransmissions que es van fer. Tot i que té ganes de tornar a la normalitat, agraeix “l'esforç i el treball que això comporta”.

Un relat que coincideix amb el de **Consol Duran**, de 57 anys. “Gràcies a la iniciativa de la parròquia de Sant Jaume de Salt, hem pogut sentir-nos present i viure la joia de la comunió amb Déu i amb la comunitat. Ha estat un gran regal!”

Duran posa en valor la profunditat espiritual que els permet el confinament: “Estar confinats ens ha permès poder apropar-nos més entre nosaltres i fer la nostra pregària diària més viva i intensa”. Dona gràcies al fet de “poder estar junts i per tot el que tenim, que sovint no en som conscients”.

I acaba el seu testimoni amb una petició concreta: “Preguem per tots els qui pateixen o es-

tan sols, i per tots els qui aquests dies treballen per servir i fer la vida millor als altres”.

Sentir-se en comunió

“Jesús venia a casa a través del Twitter, el seu missatge estava en obert per a tot aquell que el volgués escoltar”, apunta **Marta Portas**, de 50 anys. “L'experiència ens va fer sentir en comunió amb tots els que estàvem connectats”. Aquesta informació -els noms dels qui seguien la missa- apareix en pantalla i els va permetre compartir la pregària i donar-se la pau.

Portas va seguir amb els seus pares “l'estrena” d'aquesta connexió #desdeca: “Va ser una experiència que ens regalà alegria, serenor i esperança en aquest moment que se'ns convida a romandre a casa”, apunta. I agraeix l'esforç del rector: “Gràcies, mossèn Jordi, per aquest gran regal!”

En el mateix sentit s'expressa **Vicky Trujillo**, de 48 anys. “Vaig sentir una gran emoció en veure que el nostre rector, a través d'una pantalla, estava arribant a moltes famílies que sentíem la necessitat d'estar en comunió amb Déu”.

Subratlla de forma especial el moment del pare-nostre. Considera “una sort poder compartir l'eucaristia des de casa”, especialment “en aquests moments en què estem preocupats per tantes coses bàsiques”. I, tot i que va trobar a faltar l'escalf de la parròquia, diu: “En el fons, sents que ells també són en el teu cor”.

Mantenir-se connectats

El capellà Jordi Callejón des de dilluns també penja a Youtube **l'homilia de l'evangeli del dia**. I ofereix, cada dia, dues hores d'oració per Twitter, de cinc a set; i missa a les set del vespre; excepte divendres que, a dos quarts de set, farà el viacrucis.

També ha fet una crida per promoure la connexió entre la gent de la comunitat. **Demana trucar** a aquelles persones que aquests dies puguin necessitar una atenció especial: “És un gest senzill, però tremendament efectiu i a més fem parròquia!”.

Les entitats d'acció social s'adapten per donar resposta malgrat el coronavirus

Les entitats d'acció social, com tota la societat, també es veuen afectades pel coronavirus. En una situació que canvia ràpidament, són moltes les ONG que estan adaptant el seu funcionament per garantir una atenció social bàsica i a la vegada complir les mesures preventives dictades pel departament de Salut de la Generalitat de Catalunya per minimitzar el risc de contagi. L'emergència sanitària s'afegeix a l'emergència social que viuen moltes persones i famílies arreu del territori.

Acollida, atenció i acompanyament són els pilars d'intervenció de les entitats socials d'església. La reestructuració temporal suposa en la majoria de casos mantenir l'atenció bàsica i d'urgència, suspendre l'acollida -que suposa major proximitat social- i utilitzar la via tele-

fònica per als acompanyaments personals i familiars per part dels tècnics. Aquesta adaptació varia molt en funció de les activitats que es desenvolupen. Les activitats amb nadons, infants i joves s'han suspès durant quinze dies. Les atencions que generen més dificultat són les relacionades amb l'alimentació, ja sigui en punts de distribució d'aliments secs o de menjar cuinat.

Des de Càritas Diocesana de Barcelona assenyalen que si bé la majoria de projectes tancaran presencialment, asseguraran "un mínim d'atenció posant la mirada en els col·lectius més vulnerables i es garantirà una presència mínima de persones al despatx de cada zona pastoral, on s'atendran les trucades i les situacions d'urgència". Els espais de Càritas dedicats

a la gent gran, grup molt vulnerable al virus, es tancaran, però animen a tot el voluntariat a mantenir contacte telefònic amb les persones grans que acompanyen, per tal de fer-los saber que no estan soles.

Els projectes d'infants, adolescents i joves com reforços educatius, espais familiars i materns, Centres Oberts d'adolescents i joves, formació i inserció sociolaboral, entre d'altres suspenen la seva activitat presencial, com a mínim, durant quinze dies. Pel que fa al menjar, des de l'entitat indiquen que "en tots aquells que sigui possible, s'oferirà a les persones assistents menjar per endur". Insten a la resta de projectes parroquials o arxiprestals a fer el mateix.

L'entitat diocesana ha format una comissió de seguiment exhaustiu i diari de l'impacte del virus, per seguir en tot moment les recomanacions que es fan des de les administracions en matèria sanitària. Des de Càritas, s'ha agraït a professionals i voluntaris l'esforç que s'èstà fent per mantenir la calma i ajudar a trobar

vies per, malgrat la situació, seguir al costat de les persones ateses, que en aquest context són doblement vulnerables. "No hem d'oblidar que el deure de l'Església, i per tant de Càritas, és no abandonar a les persones més vulnerables i fràgils en situació de risc", han explicat des de l'entitat.

Aquesta adaptació a l'emergència sanitària és molt semblant arreu del territori. A Lleida, Arrels Sant Ignasi indiquen que han reduït alguns dels serveis i els menys urgents s'han tancat. S'ha demanat al voluntariat que no assisteixi a les activitats i serà el personal tècnic qui s'encarregui que els serveis es duguin a terme. En alguns casos es faran serveis més allargats en el temps per evitar la coincidència de persones, com és el cas del servei de bugaderia i dutxes per a persones en situació de sensellarisme. **Oscar Costa**, responsable de comunicació d'Arrels Sant Ignasi, indica que també hi haurà canvis al servei de banc d'aliments, *la Botigueta*, on se substitueix un servei de lliure elecció d'aliments per l'entrega de lots tancats. D'aquesta

manera assegurin el servei, però minimitzant el risc per a la salut pública. Un espai delicat on s'extremaran les mesures és el servei de reducció de danys per a persones amb drogodependències. En aquests casos, seguint els protocols sanitaris, els serveis es mantindran oberts pel moment, però augmentant les proteccions físiques com mascaretes amb filtres.

Els efectes sobre la població en risc d'exclusió social no depenen només de les entitats socials. Moltes d'elles, especialment les famílies amb infants o persones dependents, compten amb diversos suports que es veuran afectats. **Xavi Loza**, director de la Fundació La Vinya a l'Hospitalet de Llobregat assenyala que "molts dels infants que atenem tenen beques de menjador. Si tanquen els menjadors és un impacte molt gran per les famílies". Una qüestió que el conseller Buch no ha sabut respondre divendres 13 a la roda de premsa que va oferir.

Les campanes tocaran cada dia a les 12 h pel coronavirus

Per acompanyar la gent tancada a casa pel coronavirus, a partir de dimecres totes les campanes toquen cada dia a les dotze el migdia i conviden a pregar **l'Àngelus**. Mentre es fan sonar les campanes de les esglésies es proposa pregar des de casa "en solidaritat amb tots els confinats a les seves llars i per agrair l'entrega de tots els qui generosament treballen per atendre i combatre la pandèmia del coronavirus Covid-19".

La iniciativa ha estat **promoguda** per la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola i s'hi han sumat les diòcesis de Catalunya. La pregària vol tenir presents tots els afectats: els malalts contagiats pel virus, pels

seus familiars, pels que estan en quarantena i per altres malalts que veuen afectada la seva atenció per la prioritat de tallar la pandèmia; els treballadors de tots els centres i serveis sanitaris i tots els serveis públics; els equips d'emergències, els de protecció civil i per les forces de seguretat; els equips de pastoral de la salut i pels voluntaris; les persones de risc: nens, gent gran i malalts crònics; els pares, mares, avis i educadors; els que estan vivint aquesta situació d'emergència en soledat; els qui no tenen llar o de l'imprescindible per viure; les diverses autoritats públiques; i els sacerdots, els monestirs de vida contemplativa i la vida consagrada, que amb la seva pregària i

lliurament segueixen donant esperança a tots els ciutadans.

La Conferència Episcopal Tarraconense i els bisbats han **publicat** el text de l'Àngelus per seguir-lo des de casa i com a conclusió es proposa una pregària del papa **Francesc**, **pregàries** del papa que han tingut molta difusió a Itàlia aquests dies.

D'altra banda, aquests dies moltes parròquies i temples han organitzat horaris d'obertura per facilitar un espai de pregària o el contacte amb algun sacerdot, mantenint sempre les preven- cions de seguretat sanitària.

Carta d'Omella sobre el coronavirus: "Testimonis d'entrega, de pregària i d'amor"

Coincidint amb la **suspensió** de les misses amb assistència de fidels a totes les parròquies, el cardenal arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, ha fet una **carta pastoral** per explicar aquesta mesura. Omella reitera que sobretot cal seguir les indicacions de les autoritats sanitàries en qualsevol activitat d'atenció pastoral que calgui fer.

"Aquesta situació és també una gran oportunitat perquè tots, sacerdots i laics, ens convertim en agents evangelitzadors amb el nostre testimoni d'entrega, de pregària i d'amor", explica el cardenal. En la carta agraeix i demana el suport a

tots els agents implicats en la resolució de la crisi. També envia un missatge d'ànim a les famílies, pares, gent gran, infants, docents... "Aquest temps que ens toca viure és també una gran oportunitat per al diàleg profund en família, per repensar els nostres esquemes de valors".

L'arquebisbe es dirigeix al clergat, religiosos i agents de pastoral de la diòcesi per demanar-los que siguin "prop dels qui pateixen i ho passen malament, encara que només sigui perquè senten la solitud i l'angoixa del contagi de la malaltia". En la mesura del possible, fer-ho sobretot per telèfon o internet.

També proposa que “respectant sempre les recomanacions de les autoritats sanitàries, tingueu obertes les esglésies, on sigui possible, per tal que les persones que ho desitgin puguin anar a pregar”. I explica que l’arquebisbat farà cada dia reunions de coordinació per valorar els serveis que caldrà oferir.

Aquest dissabte al vespre, a la majoria de paròquies de Barcelona ja hi havia cartells a les portes anunciant la suspensió de les misses. En alguns casos, ja s’anunciava algunes hores

d’obertura dels temples els propers i la manera de contactar amb el serveis pastorals.

El text remarca que mentre duri la crisi sanitària actual tots els fidels queden dispensats del precepte dominical i suspeses totes les celebracions públiques de l’eucaristia. Recomana seguir les diverses **emissions** de la missa a ràdio, televisió i internet.

Planellas sobre el coronavirus: “Què en podem treure de positiu?”

“Podem aprendre d’aquest esdeveniment que està sacsejant les nostres vides?”. Això es pregunta l’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, en una **carta** que ha publicat sobre la crisi generada pel coronavirus. També recull algunes propostes sobre què poden fer els cristians durant aquests dies.

“Dona la impressió que la humanitat es trobi en deute amb l’univers i les seves lleis, i que aquesta pandèmia ens ho vingui a dir, encara que a un preu ben alt”, explica després de descriure tot el que ha sacsejat aquesta “Quaresma forçada”. Per exemple, com en un moment de canvi climàtic “se’ns obliga al bloqueig, a la

parada necessària”. Com davant d’ideologies discriminatòries “podem convertir-nos nosaltres mateixos en discriminats”. O com davant l’individualisme “se’ns diu que l’única forma de sortir de l’atzucac és fer pinya” i “esdevenir corresponsables els uns dels altres”.

Per això l’arquebisbe explica que aquests dies seran “una lliçó d’austeritat” i “una crida a cercar la riquesa d’una sobrietat veritable, que ens porti al més profund i autèntic en nosaltres i en els altres”. Se’ns diu que “hi ha altra manera de viure (...) més senzilla, més sòbria, més austera”. Com diu el papa Francesc en la l’encíclica *Laudato si’*, “necessitem una solidaritat universal nova”.

En la segona part de la carta, Joan Planellas demana preguntar-se si en aquest moment “estem fent el correcte com a cristians?”. I desgrana diverses propostes als responsables pastoral i les famílies que complementin les **eines** que ja s’ha proposat per seguir la litúrgia i mantenir la pregària de forma **virtual**.

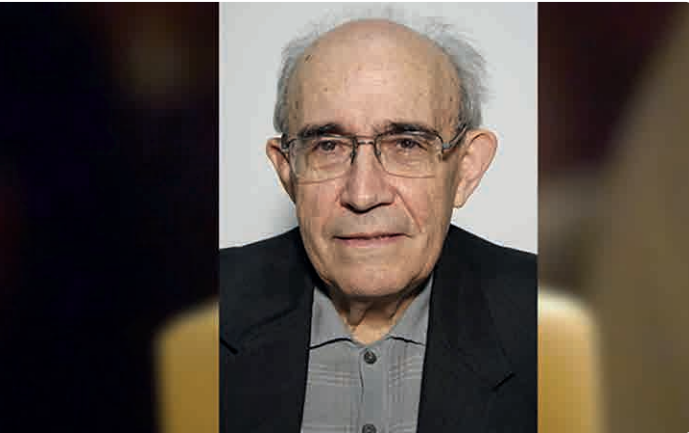
Convida a preocupar-se dels qui estan més sols a través del telèfon o internet: “a vegades n’hi ha prou amb escoltar, o de donar una paraula de consol i d’ànim”. I que en la mesura del possible es puguin tenir obertes les esglésies unes hores.

També remarca que no es poden abandonar col·lectius com les persones sense sostre “mirant de trobar, amb l’ajut de Càritas i els mateixos serveis municipals, les solucions més adients”. Alhora es recorda dels mossens de més edat: “Cuideu-vos i, si necessiteu alguna cosa, truqueu immediatament”.

Entre les diverses iniciatives espirituals, Planellas anuncia que al web de l’arquebisbat Tar-

ragona s’ha començat a **publicar** cada dia una pregària des d’un santuari diocesà: “cada dia se’n publicarà una de diversa i consistirà en la visita espiritual diària a un santuari o ermita”. Una altra iniciativa digital és que el diumenge vinent a les 12 del migdia es retransmetrà pel **web** la missa des de la Capella de Santa Tecla de la Catedral, presidida per l’arquebisbe.

“En aquests dies de dolorosa prova, l’Església Catòlica vol oferir pregària i esperança, amb els seus recursos en favor dels afectats, així com fer sensible la presència del Senyor que salva i acompanya el seu poble, i anima tots els cristians a perseverar en la pregària de súplica perquè aviat se superi aquest terrible ensurt”, conclou al final de la carta. I demana que “ens porti a una més gran conversió cap al Déu de Jesucrist i comporti una mirada més atenta cap als germans, especialment els pobres i els malalts, que esdevenen presències vives de Crist enmig nostre”.

Mor mossèn Joan Aragonès, puntal de l'arquebisbat de Tarragona

El capellà, biblista, professor i exvicari general de Tarragona, **Joan Aragonès Llebaria** ha mort aquest dimarts amb 90 anys. Un puntal en la vida de l'arquebisbat. D'estil proper, dialogant i conciliador, va impulsar la **recuperació del Museu Bíblic Tarraconense**. Actualment era canonge del Capítol de la Catedral i degà de la Junta de la Xarxa sanitària de Sant Pau i Santa Tecla de Tarragona. Va ser vicari general de l'Arquebisbat de Tarragona entre els anys 1984 i 1998 i, durant prop de seixanta anys, de 1960 al 2019, va ser el capellà de l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla d'aquesta ciutat. La missa exequial se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin, a la Catedral de Tarragona.

"Mossèn Joan Aragonès ha estat una persona molt important a l'Arquebisbat de Tarragona" explica a Catalunya Religió mossèn **Miquel Barbarà**, també canonge i exvicari general. Barbarà creu que "més que com a home de govern, per haver estat vicari general de l'arquebisbe **Ramon Torrella**, cal destacar la seva personalitat com a biblista". Explica que ell mateix va veure com quan va començar a impartir Sagrada Escriptura al Seminari va portar una autèntica revolució entre els alumnes i amb repercussió molt important entre el professorat.

De la dimensió bíblica destaca "la seva passió per Terra Santa. Hi va organitzar moltíssims

viatges i va comunicar molta estimació per Palestina i per la Paraula de Déu. També va ser un gran organitzador d'altres viatges sempre amb rerefons molt interessant". Paral·lelament va ser un puntal a l'Hospital de Santa Tecla, com a capellà i com a president del Patronat. I cal destacar també el seu paper com a canonge i com a degà que va ser del Capítol Catedral.

"No som cristians perquè creiem que Crist ha mort, sinó perquè creiem que Crist ha ressuscitat!", escrivia Aragonès en un **article** sobre les processons al diari *NotíciesTGN*, on col·laborava habitualment. Nascut a Mont-roig del Camp (Baix Camp) el dia 29 de maig de 1929 va rebre l'orde del diaconat a la capella del Seminari Pontifici de Tarragona l'any 1951 i, un any més tard, el mes de març de 1952, va ser ordenat prevere a la Basílica de Sant Pere del Vaticà.

Entre els anys 1971 i 1984, Joan Aragonès va ser delegat diocesà d'Ensenyament i Catequesi.

Anys més tard, entre el 1988 i el 2002, va ser al capdavant de la Delegació diocesana per al Patrimoni Artístic i Documental i Art Sacre. L'any 2001 va ser elegit degà del Capítol de la Catedral de Tarragona, càrrec que va exercir durant un trienni. També va ser, entre 2012 i 2013, administrador parroquial de Sant Miquel arcàngel de Mont-roig del Camp i de la tinença de Santa Maria Magdalena i consiliari del Moviment Familiar Cristià de 1977 fins l'any 2004.

A més d'aquests càrrecs, Aragonès va ser professor del Seminari Pontifici (1955 -1976), capellà de les Germanetes dels Pobres de Tarragona (1956-1960) i de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül (1960-1996), membre del Consell de Presbiteri (1971-2003) i membre del Col·legi de Consultors de l'Arquebisbat (1984-2003). L'any 1969 va iniciar la docència a l'Escola de Teologia –l'actual Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós–, servei que va exercir fins al 2004. També va ser el

president de la Comissió diocesana del **Concili Provincial Tarraconense** i president del Patronat de l'Escola Universitària de Treball Social (1984-1985).

Recentment, va col·laborar amb la col·lecció '**La història de la Salvació a través dels personatges bíblics**', coeditada pel Museu Bíblic Tarraconense i el Departament de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat de Tarragona.

Mossèn Barbarà conclou: "Sempre he dit que les seves són les millors homilies que he sentit a la Catedral de Tarragona. Ara ja molt gran, mentre va poder venir cada diumenge a la missa conventual, va ser molt estimat per tots els que hi participem i n'hi ha del grup que canta cada diumenge que deien que era com una icona de la celebració de la Catedral. Ara trobarem a faltar aquesta icona".

Màxim Muñoz, nou delegat a Catalunya de la província claretiana de Sant Pau

El claretià **Màxim Muñoz** és el nou delegat regional a Catalunya de la província de Sant Pau. Així **ho ha comunicat** el superior provincial, **Ricard Costa-Jussà**, superior provincial dels Missioners Claretians de Sant Pau. La decisió arriba després de les sessions de consell provincial celebrades a primers de març i d'un sondeig a cada una de les quatre regions de la província: Catalunya, Euskal Herria, França i Itàlia.

El delegat regional a Euskal Herria serà el pare **Juan Martín Askaiturrieta Ezkurdia**; a França, el pare **Juan Gustavo Pez Nadalich** i el pare **Francesco Incampo** a Itàlia. Es tracta d'una figura de coordinació amb el govern provincial.

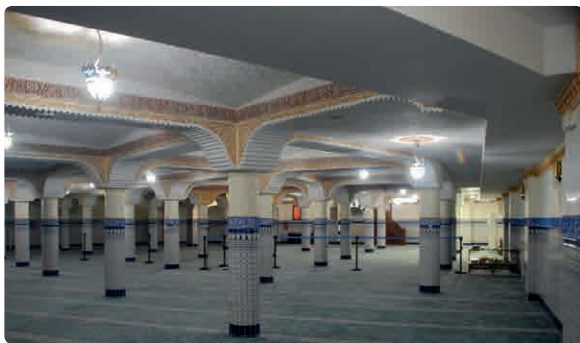
El delegat té l'encàrrec de garantir la presència al territori i, per tant, l'arrelament de l'acció provincial. Aquesta funció respon a l'opció territorial de la **nova província**, creada l'1 de gener de 2020. "La regionalització és una manera d'harmonitzar la unitat amb la necessària inculturació en la diversitat congregacional, eclesial, cultural, històrica i lingüística de les diferents regions", explica Costa-Jussà en el missatge adreçat als claretians.

Màxim Muñoz i Duran (1958, Zarza-capilla, Badajoz) va professar com a claretià el 1977 i va ser ordenat prevere el 1985. És doctor en Teologia per la Universitat Gregoriana de Roma, amb

una tesi sobre Yves Congar. Va ser coordinador (1984-1998) i consiliari (1992-1995) general del Moviment juvenil HORA-3. Superior provincial dels Missioners Claretians de Catalunya entre 2004 i 2016, i va formar part del darrer govern provincial de Catalunya com a vicari i prefecte d'espiritualitat i formació.

Muñoz va presidir la Unió de Religiosos de Catalunya (2011-2019), un treball molt lligat a

l'opció dels claretians pel **servei a la vida religiosa**. Actualment és professor de Teologia Fonamental i Cristologia a la **Facultat de Teologia de Catalunya** i presideix la productora **Animaset**, creada per Catalunya Religió i els Missioners Claretians de Catalunya per proveir de serveis de comunicació a entitats i institucions humanistes.

Les comunitats islàmiques tanquen oratoris pel coronavirus

La Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya és una de les federacions islàmiques que dijous 12 va **recomanar** aturar l'activitat dels llocs de culte o tancar-los per fer front al coronavirus. El president d'UCICAT **Mohamed El Ghaidouni** ha explicat a Catalunya Religió que la majoria d'oratoris i mesquites a Catalunya han tancat i convidant a fer les pregàries a casa. Alguns centres van plantejar-se duplicar les pregàries comunitàries del divendres per evitar la concentració de persones però la majoria han acabat tancant.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Entitats cristianes demanen alliberar i protegir els interns del CIE i el centre queda buit en poques hores

La Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants, formada per més de vint entitats cristianes de Catalunya, va demanar dijous al matí clausurar el CIE immediatament, alliberar tots els interns i donar-los protecció. Es van adherir a les entitats Migra Studium, Iridia, Sos Racisme i Tanquem els CIE que **han exigít aquesta setmana** tancar el Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca. Dijous a la tarda es va alliberar els cinc últims interns.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

JUSTÍCIA I PAU

Justícia i Pau confia que hi haurà "un testimoni col·lectiu de solidaritat"

Justícia i Pau Catalunya planteja l'oportunitat d'obrir una reflexió sobre les prioritats socials d'acord a "la perspectiva de la promoció del bé comú". És un dels missatges del **comunicat** que ha publicat aquesta entitat eclesial amb motiu de la pandèmia pel coronavirus. El text demana protegir els més vulnerables, expressa la seva solidaritat amb les persones que "directe o indirectament pateixen la malaltia", agraeix la tasca dels qui treballen per combatre-la i expressa la certesa que "aquest flagell passarà".

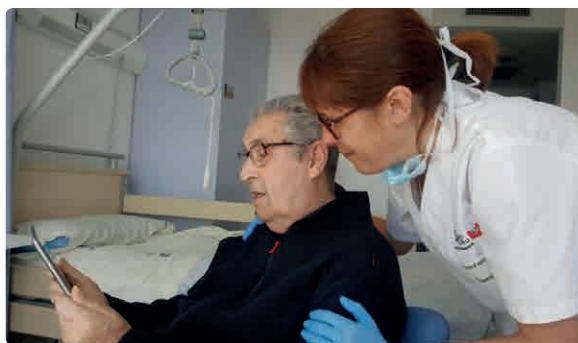
REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Càritas Catalunya manté els serveis bàsics per als col·lectius més vulnerables

Les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya, que conformen Càritas Catalunya, mantenen actius part dels seus serveis per tal de continuar donant suport a les persones i famílies més fràgils, principalment els serveis essencials. En un comunicat emès aquest dimecres al vespre asseguren que "les activitats en grup s'han suspès preventivament fins que se superi aquesta situació d'alarma sanitària". Càritas Catalunya reclama que l'administració pública garanteixi, amb urgència, material preventiu com les mascaretes per a aquells professionals que estan fent atenció directa.

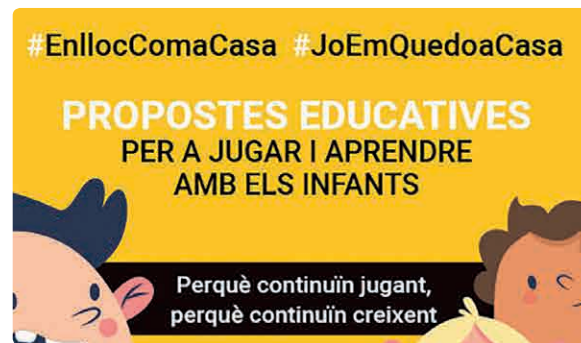
CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Joan de Déu combat la soledat als serveis socio-sanitaris

Com a conseqüència de les mesures restrictives que impedeix als pacients rebre visites durant el confinament, se'ls exposa "a sensacions que van de la soledat a la incertesa, passant per la ira, la tristesa, l'avorriment, l'angoixa o l'estrès, entre d'altres", explica **José Luis Argudo**, gerent de Sant Joan de Déu Serveis Socio-sanitaris. Amb l'objectiu de reduir aquestes emocions, el centre d'Esplugues ha impulsat el programa Connecta Emocions. Així els pacients ingressats poden parlar a través de videotrucades de WhatsApp amb els seus familiars.

SANT JOAN DE DÉU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació Pere Tarrés llança una campanya digital per a famílies i infants

En solidaritat amb les famílies i infants en aquesta situació excepcional i inèdita de confinament, des de dimecres, l'entitat llança una campanya sota el títol **#EnllocComaCasa** a través de la qual oferirà un recull setmanal de propostes, adreçada a infants i famílies amb l'objectiu de proveir-los de recursos que els poden ser útils en aquests dies de confinament. Consells per compatibilitzar l'activitat laboral a distància amb la cura i educació dels infants i joves, joc o activitats o recomanacions literàries o culturals, entre d'altres.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Aquest any, la processó anirà per dins

**PER RAMON BASSAS
A ROBA ESTESA**

Molt probablement aquest any no podrem celebrar la Setmana Santa, ni la Pasqua, en comunitat. A mitja Quaresma també s'han hagut de suprimir misses i estan cancel·lant-se les processons, les passions, les benediccions de palmes, les pasqües dels moviments... Tot.

No, no parlaré del coronavirus i, molt menys, faré cap aproximació a la gestió de la crisi com, amb tanta inconsciència i alegria, fins i tot amb bona fe, n'emergeixen tantes com un rau-rau incompreensible, aprofitant el bullir constant de les xarxes sota les quals estem enganxats. Enganxats i presos. També presos dels nostres prejudicis i desconfiances estructurals, com

qualsevol cunyat. Hauríem d'aplanar també aquesta corba.

Res d'això. Avui m'agradaria parar l'atenció en el repte que aquesta contingència significa pels cristians. Hi ha reptes des del punt de vista personal. És a dir com ho vivim, on queda l'altre quan la millor manera de respectar-lo és allunyar-se'n físicament, què passa amb els més desvalguts, quin acompanyament podem fer als malalts del virus, com recauen les mesures de confinament en la nostra vida familiar... o en la nostra solitud. Però també des del punt de vista més col·lectiu, o exterior. La Setmana Santa i la Pasqua són les festes més visibles del

cristianisme explícitament cultural, tot i que el que no són processons o passions no resulta avui per avui tan evident.

A Catalunya Religió ja podem veure algunes **experiències**. Per exemple, parlant de com ho viuen els catòlics italians, un **article** recent de la Glòria Barrete recull una entrevista amb Marc Carroggio. Diu que aquesta situació és “una manera també de descobrir la dimensió més personal de la fe i de valorar més la perspectiva comunitària que ara no podem tenir” i recomana continuar utilitzant “el sentit comú, no culpabilitzar ningú amb les decisions, i recordar que no és tan dur el que se’ns demana, uns dies d’aïllament per poder estar junts una altra vegada”. A mi em sembla encertadíssim. Plantejo, només a tall d'exemple, dues idees més.

La primera idea que em ve al cap és que, en realitat, la situació que vivim sembla una Quaresma a l'engròs o, com **deia** la periodista Conxa Parramon, el Divendres Sant de la seva infantesa. Pujats com estem al dona-me'n-dona-me'n, i amb el risc de la forta crisi econòmica que pot

portar prescindir-ne, tot s'ha de dir, una aturada en sec és un atzucac contracultural pel qual, ai las, el cristianisme té relat. El del desert i tot el que significa, diàleg amb Satanàs inclòs. Diguem-lo, oferim-lo. Practiquem-lo.

I la segona idea consisteix en resoldre la dissociació que hi ha entre les pràctiques *comunitàries* que hi ha a la nostra estimada Església i les pràctiques *comunicatives* que estan canviant radicalment la nostra manera de relacionar-nos personalment i socialment, la nostra economia i la política mundial. De cop, hem redescobert les misses a la tele i a la ràdio. Ara imagineu-vos que les descobrim a Facebook Live o a Instagram, amb comentaris a l'Evangelí, o a l'homília, amb *likes (amens)* i *links* a l' Spotify dels cants del dia, per exemple, precedits per privats que actuïn com a confessió. Ara imagineu-vos que, com fa el pastor protestant **Ignacio Simal** a Twitter, anunciem el tema, o amb un verset-tuit, de la prèdica dominical, com si cada missa fos un esdeveniment diferent. Per no parlar de pregàries comunitàries, de *streamings* de totes les conferències quaresmals, de

l'evangelí del dia en fils de Twitter. Jo què sé. Al cap i a la fi, Evangelí vol dir “bona notícia” i, avui, aquesta notícia no arriba pels mitjans on arriben les notícies.

Hi ha una última cosa per a la qual (encara) no se m'acut res. ¿És possible viure la fe de les processons més enllà de presencialment?, em pregunto. I més enllà de compartir els milions de vídeos que corren cada any, esclar. És un bon repte que potser hauria de plantejar-se al congrés de germandats de Setmana Santa que es fa periòdicament. No és un tema menor. Afecta, de fet, tota la cultura popular (no m'imagino un any sense Les Santes, a Mataró), i concretament, al poder combinat de la imatge, l'esforç, el camí, el relat, la música, la pregària, la companyia i, també, esclar, l'espectacle. En fi, mentre duri el confinament, i per treure's la immensa tristesa dels confreres i de tants i tants fidels, potser valdria la pena reflexionar-hi. Aquest any, la processó sí que anirà per dins.

Llum, aigua, mosquits

SERGI D'ASSÍS
A LA FONT DE GRECCIO

Hem passat quasi una setmana sense electricitat a tota la zona, només n'hem tingut algunes estones al dia gràcies a un generador. Just el primer matí que ja teníem llum (per fi tornàvem a tenir llum!) ja m'havia dutxat i afaitat, i amb la pasta de dents encara a la boca s'acaba l'aigua corrent. L'aigua és un tema delicat en aquestes latituds, convé anar alerta que no estigui contaminada.

En arribar el primer dia, vaig trobar una mosquitera al voltant del llit. La por de la malària és real, perquè quan hagi de parar de prendre el medicament preventiu (d'aquí unes dues setmanes, perquè no seria bo per al fetge prendre'l més temps) estaré ben exposat a aquesta ma-

laltia. Porto repel·lent i intento seguir els consells. Però m'he de fer a la idea que és una possibilitat real que l'agafi, i mirar la part positiva: diuen que després d'haver passat la primera, les altres no són tan dures.

Avui he anat varies vegades amb moto. No havia pujat a una moto des de petit, perquè més aviat em fan respecte. Però aquí el "taxi" per anar amunt i avall són aquestes motos que es passen per tot arreu. Sense casc, és clar, i per uns camins plens de sots.

La precarietat forma part de la vida africana. No hi estic habituat. I aquests dies tinc una sensa-

ció ben estranya, seguint els esdeveniments d'Europa. El món occidental està desbordat per un virus que ens recorda la nostra contingència i limitació.

Si el virus arriba amb força a Àfrica (encara només hi ha uns casos) pot causar encara estralls més importants. El sistema sanitari és molt més feble i hi ha molta població vulnerable. Tot i així, veig que s'agafen la vida d'una altra manera. I segons com, fins diria que els europeus som més febles que ells quan les dificultats ens envaeixen.

L'altre dia aquí al monestir vaig sentir una frase interessant: "Calm waters make poor sailors" ("Les aigües calmades fan mariners poc hàbils"). Certament, els mariners que estan entrenats en aigües difícils tenen més recursos a l'hora d'afrontar el temporal.

Cuideu-vos molt! Sobretot les persones més grans.

Fotografia: J Stimp | CC2.0

Impressionat

**PER JESÚS RENAU
A VISIÓ POSITIVA**

Impressiona tanta gent que s'entrega als altres enmig d'una societat centrada en els beneficis, l'èxit, certes supremacies intel·lectuals, polítiques d'imatge...

Els i elles, en canvi, treballen, actuen i lluiten a favor dels dèbils, dels descartats, dels sense llar, dels malalts i de tanta gent que viu sense cura i sense una mà que ajudi o defensi els seus drets.

Periodistes, sanitaris, sindicalistes, treballadores, lluitadors dels drets humans. Joves, adults, dones, homes, de tots els països, classes socials, temperaments i possibilitats. Impressiona.

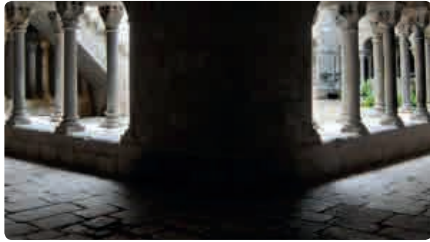
Impressiona encara més que molts i moltes d'aquestes persones ho viuen i ho fan no per raons religioses sinó per un sentit global humanitari, per coherència interior, per un sentiment profund de compassió i de misericòrdia, per protesta en front del que veuen. No es deixen entabanar per aquella gent que els té per il·lusos, com si estiguessin una mica trastocats, i que els diu des de la seva catifa: "Molt bé, ets jove; ja veuràs algun dia que això que fas no serveix de res".

Reflexionant sobre aquesta impressió, aquests fets, em preguntava, en la pregària: Senyor, molts d'elles i ells no són com aquells de la pa-

ràbola que anaven a les presons, atendien els malalts i els pobres, repartien el menjar... i no et coneixien?; i Tu un dia els diràs "Tot el que fèieu pels més pobres a Mi m'ho fèieu..."? Els manca saber que el nostre Déu no és gran per una capacitat omnipotent de fer-ho i desfer-ho tot, sinó per un Cor sense límits que mou sense signar contracte.

M'impessiona un Déu tan modest i despreocupat d'Ell, que es dona a conèixer en la creu i la nova humil presència pasqual.

JESÚS RENAU | [LLEGIR AL WEB](#)

Mor la germana Maria Rosa Paradedà del Monestir de Sant Daniel

DM, 17/03/2020 | MONESTIR DE SANT DANIEL

Missa en directe a través de les xarxes socials per contrarestar el confinament

DM, 17/03/2020 | EL MÓN

Francesc estableix el nou Sistema Judicial per a l'Estat Vaticà

DM, 17/03/2020 | VATICAN NEWS

L'Arxiconfraria de la Cinta promou traure els domassos als balcons contra el coronavirus

DC, 18/03/2020 | SETMANARI L'EBRE

Lleida demana ajut a la Verge dels Dolors

DC, 18/03/2020 | EL SEGRE

El Papa critica els evasors d'impostos: "És també la seva culpa que faltin respiradors"

DJ, 19/03/2020 | EL PAÍS

Falsos capellans intenten estafar a gent gran amb l'excusa del coronavirus

DJ, 19/03/2020 | EL PAÍS

Rosalía posa el Parenostre a Twitter

DV, 20/03/2020 | Twitter

SJD Serveis Socials
@SJD_SS_Bcn

Avui seguim acompanyant les persones en situació de **#sensellar** als nostres centres, seguint totes les mesures de prevenció pel **#Covid19**. I seguim parlant amb les persones que viuen als pisos d'inclusió per veure com estan i què necessiten. **#coronavirus #femcomunitat #suport**

9:30 · 19 març 20 · Hootsuite Inc.

CPL Editorial
@CPLeditorial

A partir d'avui, 16 de març, i fins que aquesta situació excepcional se superi, posem en obert les publicacions periòdiques. Entrar a cpl.es/cliente/identi... i posar en l'apartat de "client habitual" el correu electrònic: cpl@cpl.es; i la contrasenya: 12345

13:44 · 16 març 20 · Twitter Web App

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Ara més que mai tothom parla de corresponsabilitat i bé comú. A la FEDAC ja fa temps que els treballem: són valors vitals per formar ciutadans solidaris i oberts a l'entorn. Tenim un llegat ben present: "Un somni neix dins teu per crear un món millor, creu en ell!" **#avuixdemà2024**

11:00 · 19 març 20 · Hootsuite Inc.

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

El **#pareClaret** va tenir onze germans, dels qui va aprendre l'afecte, la companyia i la confiança. Aquests dies d'especial CONVIVÈNCIA FAMILIAR, pensem que el compromís viscut dins de casa ens educa per a la millor vida social. **#preguemacasa**

10:11 · 18 març 20 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Avui vivim un **#DiaDelPare** marcat pel confinament. Mentre esperem que la situació millori i puguem tornar a jugar a l'aire lliure, ho celebrem amb la frase d'Umberto Eco: "Som allò que els pares ens van ensenyar quan no intentaven ensenyar-nos res." **#SantJosep #EnllocComaCasa**

17:21 · 19 març 20 · Twitter Web App

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

#LaSalleACasa Cadascun dels educadors/es que cada dia va al CRAE **#LaSalle**, a la Llar Gmà. Adrià i a la Llar Les Corts i dona el millor de si, és exemple de la missió de la qual tots formem part. Gràcies! Us enviem ànim, afecte i tota la nostra admiració! **@FundacioComtal**

19:01 · 19 març 20 · Hootsuite Inc.

Papa Francesc
@PapaFrancesc

@Pontifex: "Estimats germans i germanes, aquesta tarda unim-nos espiritualment en la recitació del Sant Rosari. Maria, salut dels malalts, i Sant Josep, home de fe, intercediu per nosaltres" **#PreguemJunts**

0:10 · 20 març 20 · Twitter for iPhone

Escola Pia Igualada
@epiaigualada

L'ESCOLA A CASA!!!

Educar també és assistir continuadament i un dels nostres objectius és vetllar perquè no minvin, ni els hàbits d'estudi, ni la responsabilitat de l'alumnat, fins i tot en aquesta situació excepcional.

L'escola som tots, i si estem a casa... **L'#EscolaACasa**

Escola Pia Catalunya

12:11 · 17 març 20 · Twitter Web App

Migra Studium
@MigraStudium

Ahir al **#CIE** de Barcelona ja no hi quedava ningú. Totes les persones que hi quedaven no podien ser deportades i han estat alliberades. **#COVID19 !!** Si podem viure sense CIE, volem viure sense CIE **@migrantes_sj @jesuitescat @TanquemElsCIE @SOSRacis @centre_JRIDIA**

10:00 · 20 març 20 · Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Aquests dies de confinament, els religiosos i religioses ens proposen idees per col·laborar des de casa! Un exemple són les germanes clarisses de Vilobí d'Onyar. 🙏😊

Fraternitat Santa Clara @clarissavilobi · 3d

Davant l'emergència sanitària, invitem a tothom que tingui mitjans faci a casa, a les comunitats religioses, i a que pugui, mascarates per tal de fer-les arribar als nostres ajuntaments, caps d'assistència sani...

11:21 · 17 març 20 · Twitter for Android

monestirvellanes
@mavellanes

Una nova imatge del **#monestirdelesavellanes**, aquest cop feta des del Puig de la Mare de Déu, saludant-vos des de la comunitat marista de Sant Maria. Ja queda un dia més per a retrobar-nos. Molts ànims!

20:01 · 20 març 20 · Twitter for Android

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat
Publicitat: comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

